

ЛІНГВОКУЛЬТУРНІ ОСОБЛИВОСТІ АМЕРИКАНСЬКОГО ТА УКРАЇНСЬКОГО СЛЕНГІВ

Веремйова В. А., студ. гр. ПР-83

Мова – це той засіб, за допомогою якого культури виражають себе, свою сутність. Мова відображає культурно-історичний фон кожної епохи та, як правило, є повністю зрозумілою тільки людям, що живуть в цю епоху. Найбільш жваво реагує на всі події в житті сленг молоді. Він підхоплює і відображає нові явища і сам змінюється в процесі їх перетворень. Чіткого поняття сленгу в сучасній лінгвістиці не існує. Уся лексика будь-якої мови розділяється на літературну та нелітературну. Сленг складається зі слів та фразеологізмів, які виникли і спочатку вживалися в окремих соціальних групах і відбивали цілісну орієнтацію цих груп. Ставши загальноживаними, ці слова в основному зберігають емоційно-оцінний характер, хоча іноді "знак" оцінки змінюється.

Перш за все, сленг є засобом маркування приналежності мовця до певної соціальної групи. Іншими словами, сленг являє собою мовний засіб виокремлення невеликої групи у великому суспільстві. Водночас відділяючись від одних і наближаючись до інших, людина певним чином самовиражається.

Окрім цього, літературна мова чи діалект часто не надають можливості висловити думку стисло та емоційно. Привабливість сленгу полягає в тому, що його іноді дещо грубувата лексика дозволяє надати мовленню експресивного забарвлення. Сленг не залишається постійним. Зі зміною одного модного явища іншим, старі слова забуваються, приходять інші. Цей процес проходить дуже швидко. Первинним джерелом поповнення сленгу є самі люди, що власне використовують сленг, а також "знавці" або "фанати" сленгу. Крім того, більшість слів, що відносяться до студентського сленгу, є похідними від професійних термінів. Невичерпним джерелом сленгу є також засоби масової інформації. Порівняно новим явищем стало впровадження сленгу не тільки через бульварні, але й досить респектабельні засоби масової інформації, телебачення та Інтернет. Відомо, що за своєю природою мовлення ситуативне: спілкування людей залежить від ситуації. А це, у свою чергу, накладає відбиток на характер спілкування і через нього – на характер мовної діяльності.

В американській лексикографії термін "сленг" набув значного поширення приблизно на початку минулого століття. Етимологія цього терміну видається спірною і не була точно встановлена жодним з радянських чи закордонних лінгвістів, які займалися цією проблемою. Однак, незважаючи на те, що багатьма зарубіжними теоретиками-лексикологами висловлені найрізноманітніші і суперечливі точки зору з питання про сленг, всі вони доходять до одного і того ж висновку: сленгу не місце в англійській літературній мові. Це пояснюється тим, що поняття "сленг" в англійській лексикографії змішується зі словами та фразеологізмами, абсолютно різнорідними з точки зору їх стилістичного забарвлення і сфер застосування. Завдяки включенню в сленг найрізноманітніших жаргонізмів останній починає диференціюватися. Так, в англійській та американській лексикографії з'являються різновиди сленгу: військовий сленг, спортивний сленг, театральний сленг, студентський сленг, парламентський і навіть релігійний сленг. Багато розмовних слів і виразів – неологізми, властиві лише живому неофіційному спілкуванню, також зараховуються до сленгу. Під сленг підводяться також випадкові утворення, що виникли в результаті літературних асоціацій і значення яких обумовлено їх смисловими зв'язками з вихідним поняттям. Багато англійських та американських словників відносять до сленгу слова, утворені в результаті використання одного з найбільш продуктивних способів словотворення в сучасній англійській мові - конверсії. У літературній мові США використовуються і злочинський жаргон, і вузькі професіоналізми, і випадкові словотворення. Особливо це відноситься до мови американської преси, в якій можна зустріти найбезглуздіші лексичні утворення. Сленгізми мають бути відмежовані від жаргонізмів, діалектизмів і вульгаризмів, які зі значно більшою складністю потрапляють в число загальноживаної літературно-розмовної лексики.

Особливості загального сленгу в українській мові ще недостатньо вивчені. А випадки використання, наприклад, молодіжного сленгу не тільки молоддю, а й дорослими та освіченими людьми, трапляються все частіше і частіше. Так само можна часто зустріти випадки використання викладачами студентського сленгу, або дружини водіїв можуть користуватися мовою сленгу своїх чоловіків, тому що вони також часто її чують, і з часом починають розуміти. Сленг не є новою ознакою сучасного розмовного мовлення.

Історичні витоки українського жаргону припадають ще на період XIX століття у вигляді арготичних систем, коли були розпочаті спеціальні системні дослідження, присвячені збиранню та студіям діалектів української мови. Увагу дослідників привертала мовні особливості таких соціальних груп, як жебраки, правопорушники, військові, ремісники і робітники, в'язні, бурсаки-учні,

ремісничача та шкільна молодь. Проте такі дослідження були скоріш історичними розвідками, носили розрізнений та несистемний характер. Велика кількість сленгізмів створюється шляхом запозичення.

При дослідженні сленгу особливо важливим є необхідність розрізняти сленг та простомовні висловлювання. При використанні сленгових слів та виразів треба чітко дотримуватися стилістичних правил та норм. Молодіжний сленг є неоднаковим відповідно до спілкування. Кожне з таких середовищ має свої відмінності і сленг озвучує реалії життя саме у цьому оточенні.

Наук. кер. - Дорда В. О., *викладач СумДУ*